

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/1860 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 28. studenoga 2018.

o upotrebi Schengenskog informacijskog sustava za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 79. stavak 2. točku (c),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Vraćanje državljana trećih zemalja koji ne ispunjavaju ili više ne ispunjavaju uvjete za ulazak, boravak ili boravište u državama članicama, uz puno poštovanje temeljnih prava, a osobito načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja te u skladu s Direktivom 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, ključni je dio sveobuhvatnih napora koji se ulažu u hvatanje ukoštac s nezakonitim migracijama i povećanje stope vraćanja nezakonitih migranata.
- (2) Potrebno je povećati učinkovitost sustava Unije za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom. To je ključno za održavanje povjerenja javnosti u migracijsku politiku i politiku azila Unije te pružanje potpore osobama kojima je potrebna međunarodna zaštita.
- (3) Države članice trebale bi poduzeti sve potrebne mjere za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom na učinkovit i razmjeran način u skladu s odredbama Direktive 2008/115/EZ.
- (4) Uredbom (EU) 2018/1861 ⁽³⁾ i Uredbom (EU) 2018/1862 ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća utvrđuju se uvjeti za uspostavu, rad i upotrebu Schengenskog informacijskog sustava (SIS).
- (5) Trebalo bi uspostaviti sustav za razmjenu informacija među državama članicama koje se koriste SIS-om u skladu s Uredbom (EU) 2018/1861 u vezi s odlukama o vraćanju izdanima u odnosu na državljane trećih zemalja s nezakonitim boravkom na državnom području država članica te za praćenje toga jesu li državljani trećih zemalja na koje se odnose te odluke napustili državno područje država članica.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 24. listopada 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 19. studenoga 2018.

⁽²⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, 24.12.2008., str. 98.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2018/1861 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području granične kontrole i o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma te o izmjeni i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1987/2006 (vidjeti stranicu 14. ovoga Službenog lista).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, izmjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1986/2006 Europskog parlamenta i Vijeća i Odluke Komisije 2010/261/EU (vidjeti stranicu 56. ovoga Službenog lista).

- (6) Ovom Uredbom ne utječe se na prava i obveze državljana trećih zemalja utvrđene u Direktivi 2008/115/EZ. Sâmim upozorenjem unesenim u SIS u svrhu vraćanja ne utvrđuje se status državljanina treće zemlje na državnom području država članica, osobito u onim državama članicama koje nisu država članica koja je unijela upozorenje u SIS.
- (7) Upozorenjima o vraćanju unesenima u SIS i razmjenom dopunskih informacija o tim upozorenjima trebalo bi poduprijeti nadležna tijela da poduzimaju potrebne mjere za izvršavanje odluka o vraćanju. SIS-om bi se trebalo doprinijeti identifikaciji državljana trećih zemalja na koje se odnosi takva odluka o vraćanju i razmjeni informacija među državama članicama o takvim državljanima trećih zemalja, a koji su u bijegu te su uhićeni u drugoj državi članici. Tim bi se mjerama trebalo doprinijeti sprečavanju nezakonitih migracija i sekundarnih kretanja te odvrćanju od njih i pojačati suradnju među tijelima država članica.
- (8) Kako bi se osigurala učinkovitost vraćanja i povećala dodana vrijednost upozorenja o vraćanju, države članice trebale bi unositi upozorenja u SIS u vezi s odlukama o vraćanju koje izdaju u odnosu na državljane trećih zemalja s nezakonitim boravkom u skladu s odredbama kojima se poštuje Direktiva 2008/115/EZ. U tu bi svrhu države članice trebale unijeti upozorenje u SIS i onda kada su odluke kojima se određuje ili utvrđuje obveza vraćanja izdane u slučajevima opisanima u članku 2. stavku 2. te direktive, to jest za državljane trećih zemalja na koje se odnosi odbijanje ulaska u skladu s Uredbom (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili koje su nadležna tijela uhitila ili zaustavila u vezi s nezakonitim prelaskom vanjske granice države članice kopnom, morem ili zrakom i koji nisu potom stekli dozvolu ili pravo boravka u toj državi članici i za državljane trećih zemalja koji podliježu obvezi vraćanja kao kaznenopravnoj sankciji ili kao posljedici kaznenopravne sankcije u skladu s nacionalnim pravom ili koji podliježu postupcima izručenja. U određenim okolnostima države članice mogu se suzdržati od unošenja upozorenja o vraćanju u SIS ako je rizik od nepoštovanja odluke o vraćanju mali, odnosno za vrijeme svakog zadržavanja ili kada je odluka o vraćanju donesena na vanjskoj granici i odmah izvršena, radi smanjenja svojeg administrativnog opterećenja.
- (9) Ovom bi se Uredbom trebala utvrditi zajednička pravila za unošenje upozorenja o vraćanju u SIS. Upozorenja o vraćanju trebala bi unijeti u SIS čim se izdaju odluke o vraćanju na kojima se temelje. U upozorenju bi trebalo navesti je li dotičnom državljaninu treće zemlje odobren rok za dobrovoljni odlazak, među ostalim i je li taj rok produljen te je li odluka suspendirana ili je li udaljavanje odgođeno.
- (10) Potrebno je utvrditi kategorije podataka koje se unose u SIS s obzirom na državljanina treće zemlje na kojeg se odnosi odluka o vraćanju. Upozorenja o vraćanju trebala bi sadržavati samo one podatke koji su potrebni za identifikaciju ispitanika te kako bi se nadležnim tijelima omogućilo da donesu utemeljene odluke bez gubljenja vremena i kako bi se, prema potrebi, osigurala zaštita tih tijela od osoba koje su primjerice naoružane, nasilne, koje su u bijegu ili sudjeluju u nekoj od aktivnosti iz članaka od 3. do 14. Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Nadalje, radi olakšavanja identifikacije i otkrivanja višestrukih identiteta upozorenje bi trebalo uključivati i bilješku o osobnoj ispravi dotične osobe i kopiju te isprave ako je dostupna.
- (11) S obzirom na pouzdanost identificiranja osoba s pomoću otisaka prstiju i fotografija ili prikaza lica, njih bi uvijek trebalo unijeti u upozorenja o vraćanju. Budući da ta sredstva mogu biti nedostupna, primjerice, kada se odluka o vraćanju donese u odsutnosti, u takvim slučajevima trebalo bi iznimno biti moguće odstupiti od tog zahtjeva.
- (12) Razmjenu dopunskih informacija o državljanima trećih zemalja na koje se odnose upozorenja o vraćanju, koje dostavljaju nadležna nacionalna tijela, trebalo bi uvijek obavljati putem mreže nacionalnih ureda koji se zovu uredi SIRENE, a koji služe kao kontaktna točka i u skladu s člancima 7. i 8. Uredbe (EU) 2018/1861.
- (13) Trebalo bi uspostaviti postupke kojima bi se državama članicama omogućilo da provjere je li obveza vraćanja ispunjena te da potvrde odlazak dotičnog državljanina treće zemlje državi članici koja je unijela upozorenje o vraćanju u SIS. Te informacije trebale bi doprinijeti sveobuhvatnijem praćenju poštovanja odluka o vraćanju.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23.3.2016., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6.).

- (14) Upozorenja o vraćanju trebalo bi izbrisati odmah nakon što država članica ili nadležno tijelo koje je izdalo odluku o vraćanju primi potvrdu o tome da je vraćanje izvršeno ili ako nadležno tijelo raspolaže dostatnim i uvjerljivim informacijama o tome da je državljani treće zemlje napustio državno područje država članica. Ako je odluci o vraćanju pridodana zabrana ulaska, upozorenje o odbijanju ulaska i boravka trebalo bi unijeti u SIS u skladu s Uredbom (EU) 2018/1861. U takvim bi slučajevima države članice trebale poduzeti sve nužne mjere kako bi osigurale da ne postoji vremenski razmak između trenutka kada državljani treće zemlje napušta schengenski prostor i aktivacije upozorenja o odbijanju ulaska i boravka u SIS-u. Ako podaci sadržani u SIS-u pokažu da je odluci o vraćanju pridodana zabrana ulaska, trebalo bi osigurati provedbu te zabrane ulaska.
- (15) SIS bi trebao sadržavati mehanizam kojim se države članice obavješćuje ako državljani trećih zemalja ne ispune obvezu vraćanja u roku određenom za dobrovoljni odlazak. Tim bi mehanizmom trebalo pružiti potporu državam članicama u ispunjavanju njihovih obveza izvršenja odluka o vraćanju i njihove obveze izdavanja zabrane ulaska u skladu Direktive 2008/115/EZ u pogledu državljana trećih zemalja koji nisu ispunili obvezu vraćanja.
- (16) Ovom bi se Uredbom trebala utvrditi obvezna pravila za savjetovanje među državama članicama radi izbjegavanja ili usklađivanja proturječnih uputa. Savjetovanja bi trebalo provesti ako se na državljane trećih zemalja koji imaju valjanu boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak u jednoj državi članici ili su u postupku njihova dobivanja odnosi upozorenje o vraćanju koje je izdala druga država članica, osobito ako je odluci o vraćanju pridodana zabrana ulaska, ili ako pri ulasku na državno područje država članica može doći do prijepornih situacija.
- (17) Upozorenja bi trebalo čuvati u SIS-u samo onoliko dugo koliko je potrebno za ostvarenje svrhe zbog koje su unesena. Trebale bi se primjenjivati relevantne odredbe Uredbe (EU) 2018/1861 o rokovima za preispitivanje. Upozorenja o vraćanju trebalo bi automatski izbrisati čim isteknu, u skladu s postupkom preispitivanja iz te uredbe.
- (18) Osobne podatke koje je država članica pribavila na temelju ove Uredbe ne bi trebalo prenositi niti ih stavljati na raspolaganje nijednoj trećoj zemlji. Odstupajući od tog pravila, trebalo bi biti moguće prenijeti takve osobne podatke trećoj zemlji ako prijenos podliježe strogim uvjetima i potreban je u pojedinačnim slučajevima kako bi se pomoglo pri identifikaciji državljanina treće zemlje u svrhu njegova vraćanja. Prijenos svih osobnih podataka trećim zemljama trebalo bi obavljati u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ te provoditi uz suglasnost države članice izdateljice. Trebalo bi, ipak, napomenuti da treće zemlje u koje se osobe vraćaju često ne podliježu odlukama o primjerenosti koje Komisija donosi u skladu s člankom 45. Uredbe (EU) 2016/679. Osim toga, unatoč opsežnim naporima Unije u pogledu suradnje s glavnim zemljama podrijetla državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom koji podliježu obvezi vraćanja nije bilo moguće osigurati da takve treće zemlje sustavno ispunjavaju obvezu ponovnog prihvata svojih državljana koja je uspostavljena međunarodnim pravom. Sporazumima o ponovnom prihvatu koje su sklopili Unija ili države članice ili o kojima pregovaraju, a kojima se pružaju odgovarajuće zaštitne mjere za prijenos podataka trećim zemljama na temelju članka 46. Uredbe (EU) 2016/679, obuhvaćen je ograničen broj takvih trećih zemalja.

Sklapanje bilo kakvih novih sporazuma i dalje je nesigurno. U tim okolnostima, te kao iznimku od zahtjeva u pogledu odluke o primjerenosti ili odgovarajućih zaštitnih mjera, prijenos osobnih podataka tijelima treće zemlje na temelju ove Uredbe trebalo bi dopustiti u svrhu provedbe politike vraćanja Unije. Trebalo bi biti moguće koristiti se odstupanjem predviđenim u članku 49. Uredbe (EU) 2016/679 podložno uvjetima utvrđenima u tom članku. U skladu s člankom 57. te uredbe, provedbu te uredbe, među ostalim i u odnosu na prijenos osobnih podataka trećim zemljama na temelju ove Uredbe, trebala bi pratiti neovisna nadzorna tijela.

- (19) Nacionalna tijela koja su nadležna za vraćanje mogu se uvelike razlikovati među državama članicama, a takva tijela mogu biti različita i unutar pojedine države članice, ovisno o razlozima nezakonita boravka. Pravosudna tijela također mogu izdavati odluke o vraćanju, primjerice kao rezultat žalbi na odbijanje dodjele odobrenja za boravak ili uskraćivanje prava na boravak, ili kao kaznenu sankciju. Sva nacionalna tijela koja su zadužena za izdavanje i izvršenje odluka o vraćanju u skladu s Direktivom 2008/115/EZ trebala bi imati pristup sustavu SIS radi unosa, ažuriranja, brisanja i pretraživanja upozorenja o vraćanju.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

- (20) Pristup upozorenjima o vraćanju trebalo bi odobriti nacionalnim nadležnim tijelima iz Uredbe (EU) 2018/1861 u svrhu identifikacije i vraćanja državljana trećih zemalja.
- (21) Uredbom (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ predviđa se da Europol podupire i jača djelovanja koja provode nacionalna nadležna tijela, kao i njihovu suradnju u suzbijanju terorizma i teških kaznenih djela te pruža analizu i procjene opasnosti. Kako bi se Europolu olakšalo izvršavanje njegovih zadaća, osobito u okviru Europskog centra za borbu protiv krijumčarenja migranata, primjereno je Europolu omogućiti pristup kategoriji upozorenja kako je predviđeno u ovoj Uredbi.
- (22) Uredbom (EU) 2016/1624 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ predviđa se, za potrebe te uredbe, da država članica domaćin ovlašćuje članove timova iz članka 2. točke 8. te uredbe, koje je rasporedila Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu, za uvid u baze podataka Unije ako je taj uvid potreban za ispunjenje operativnih ciljeva utvrđenih u operativnom planu za provedbu granične kontrole, zaštite državne granice i vraćanja. Cilj je raspoređivanja timova iz članka 2. točaka 8. i 9. te uredbe osigurati tehničko i operativno pojačanje državama članicama koje to zatraže, osobito onima koje su suočene s nerazmjernim izazovima povezanim s migracijama. Kako bi timovi iz članka 2. točaka 8. i 9. te uredbe ispunili svoje zadaće, potreban im je pristup upozorenjima o vraćanju u SIS-u putem tehničkog sučelja Agencije za europsku graničnu i obalnu stražu kojim se ona povezuje sa središnjim SIS-om.
- (23) Odredbe o odgovornostima država članica i Agencije Europske unije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde, osnovane Uredbom (EU) 2018/1726 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ („agencija eu-LISA”), o unosu i obradi upozorenja, o uvjetima za pristup upozorenjima i zadržavanje upozorenja, o obradi podataka, o zaštiti podataka, o odgovornosti te o praćenju i statističkim podacima iz Uredbe (EU) 2018/1861 trebalo bi primjenjivati i na podatke koji su sadržani i obrađuju se u SIS u skladu s ovom Uredbom.
- (24) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno uspostavu sustava za dijeljenje informacija o odlukama o vraćanju koje su države članice izdale u skladu s odredbama kojima se poštuje Direktiva 2008/115/EZ radi olakšavanja njihova izvršenja i praćenje poštuju li državljani trećih zemalja s nezakonitim boravkom svoju obvezu vraćanja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njezina opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (25) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.
- (26) Primjenom ove Uredbe ne dovode se u pitanje obveze koje proizlaze iz Ženevske konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je dopunjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967.
- (27) Države članice trebale bi provoditi ovu Uredbu uz potpuno poštovanje temeljnih prava, uključujući poštovanje načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja te bi uvijek trebale uzimati u obzir najbolji interes djeteta, obiteljski život i zdravstveno stanje ili stanje ranjivosti dotičnih pojedinaca.
- (28) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje. S obzirom na to da ova Uredba predstavlja daljnji razvoj schengenske pravne stečevine, Danska, u skladu s člankom 4. navedenog protokola, u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće odluči o ovoj Uredbi odlučuje hoće li je provesti u svojem nacionalnom pravu.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1624 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o europskoj graničnoj i obalnoj straži i o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 863/2007 Europskog parlamenta i Vijeća, Uredbe Vijeća (EZ) br. 2007/2004 i Odluke Vijeća 2005/267/EZ (SL L 251, 16.9.2016., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2018/1726 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o Agenciji Europske unije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (eu-LISA) te izmjeni Uredbe (EZ) br. 1987/2006 i Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1077/2011 (SL L 295, 21.11.2018., str. 99.).

- (29) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ ⁽¹⁾; Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (30) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ ⁽²⁾; Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (31) U pogledu Islanda i Norveške ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾, koje pripadaju području iz članka 1. točke C Odluke Vijeća 1999/437/EZ ⁽⁴⁾.
- (32) U pogledu Švicarske ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾, koje pripadaju području iz članka 1. točke C Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁶⁾.
- (33) U pogledu Lihtenštajna ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁷⁾, koje pripadaju području iz članka 1. točke C Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU ⁽⁸⁾.
- (34) U pogledu Bugarske i Rumunjske ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na drugi način s njom povezan, u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005., te bi je trebalo čitati zajedno s odlukama Vijeća 2010/365/EU ⁽⁹⁾ i (EU) 2018/934 ⁽¹⁰⁾.
- (35) U pogledu Hrvatske ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na drugi način s njom povezan, u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2011., te bi je trebalo čitati zajedno s Odlukom Vijeća (EU) 2017/733 ⁽¹¹⁾.
- (36) U pogledu Cipra ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na drugi način s njom povezan, u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁶⁾ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

⁽⁷⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽⁸⁾ Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

⁽⁹⁾ Odluka Vijeća 2010/365/EU od 29. lipnja 2010. o primjeni odredaba schengenske pravne stečevine koje se odnose na Schengenski informacijski sustav u Republici Bugarskoj i Rumunjskoj (SL L 166, 1.7.2010., str. 17.).

⁽¹⁰⁾ Odluka Vijeća (EU) 2018/934 od 25. lipnja 2018. o provedbi preostalih odredaba schengenske pravne stečevine koje se odnose na Schengenski informacijski sustav u Republici Bugarskoj i Rumunjskoj (SL L 165, 2.7.2018., str. 37.).

⁽¹¹⁾ Odluka Vijeća (EU) 2017/733 od 25. travnja 2017. o primjeni odredaba schengenske pravne stečevine koje se odnose na Schengenski informacijski sustav u Republici Hrvatskoj (SL L 108, 26.4.2017., str. 31.).

- (37) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te je on dao mišljenje 3. svibnja 2017.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti i postupci za unos i obradu upozorenja u pogledu državljana trećih zemalja na koje se odnose odluke o vraćanju koje su izdale države članice u Schengenskom informacijskom sustavu (SIS) uspostavljenom Uredbom (EU) 2018/1861, kao i za razmjenu dopunskih informacija o takvim upozorenjima.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „vraćanje” znači vraćanje kako je definirano u članku 3. točki 3. Direktive 2008/115/EZ;
2. „državljanin treće zemlje” znači državljanin treće zemlje kako je definiran u članku 3. točki 1. Direktive 2008/115/EZ;
3. „odluka o vraćanju” znači upravna ili sudska odluka ili akt u kojem se navodi ili određuje da je boravak državljanina treće zemlje nezakonit i kojim se određuje ili utvrđuje obveza vraćanja te kojim se poštuje Direktiva 2008/115/EZ;
4. „upozorenje” znači upozorenje kako je definirano u članku 3. točki 1. Uredbe (EU) 2018/1861;
5. „dopunske informacije” znači dopunske informacije kako su definirane u članku 3. točki 2. Uredbe (EU) 2018/1861;
6. „udaljšavanje” znači udaljšavanje kako je definirano u članku 3. točki 5. Direktive 2008/115/EZ;
7. „dobrovoljni odlazak” znači dobrovoljni odlazak kako je definiran u članku 3. točki 8. Direktive 2008/115/EZ;
8. „država članica izdavateljica” znači država članica izdavateljica kako je definirana u članku 3. točki 10. Uredbe (EU) 2018/1861;
9. „država članica odobravateljica” znači država članica odobravateljica kako je definirana u članku 3. točki 11. Uredbe (EU) 2018/1861;
10. „država članica izvršiteljica” znači država članica izvršiteljica kako je definirana u članku 3. točki 12. Uredbe (EU) 2018/1861;
11. „osobni podaci” znači osobni podaci kako su definirani u članku 4. točki 1. Uredbe (EU) 2016/679;
12. „CS-SIS” znači funkcija tehničke podrške središnjeg SIS-a kako je navedena u članku 4. stavku 1. točki (a) Uredbe (EU) 2018/1861;
13. „boravišna dozvola” znači boravišna dozvola kako je definirana u članku 2. točki 16. Uredbe (EU) 2016/399;
14. „viza za dugotrajni boravak” znači viza za dugotrajni boravak kako je navedena u članku 18. stavku 1. Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama ⁽²⁾;
15. „pogodak” znači pogodak kako je definiran u članku 3. točki 8. Uredbe (EU) 2018/1861;
16. „prijetnja javnom zdravlju” znači prijetnja javnom zdravlju kako je definirana u članku 2. točki 21. Uredbe (EU) 2016/399;
17. „vanjske granice” znači vanjske granice kako su definirane u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2016/399.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

Članak 3.

Unos upozorenja o vraćanju u SIS

1. Države članice u SIS unose upozorenja o državljanima trećih zemalja na koje se odnosi odluka o vraćanju kako bi se provjerilo je li obveza vraćanja ispunjena te pružila potpora izvršenju odluka o vraćanju. Nakon izdavanja odluke o vraćanju upozorenje o vraćanju unosi se u SIS bez odgode.
2. Države članice mogu se suzdržati od unošenja upozorenja o vraćanju kada se odluke o vraćanju odnose na državljane trećih zemalja koje se zadržava u očekivanju udaljavanja. Ako se dotične državljane trećih zemalja više ne zadržava, ali ih se ne udaljava, upozorenje o vraćanju unosi se u SIS bez odgode.
3. Države članice mogu se suzdržati od unošenja upozorenja o vraćanju kada je odluka o vraćanju izdana na vanjskoj granici države članice i odmah izvršena.
4. Rok za dobrovoljni odlazak odobren u skladu s člankom 7. Direktive 2008/115/EZ odmah se bilježi u upozorenju o vraćanju. Svako se produljenje tog roka bez odgode bilježi u upozorenju.
5. Svaka suspenzija ili odgoda izvršenja odluke o vraćanju, među ostalim kao rezultat podnošenja žalbe, odmah se bilježe u upozorenju o vraćanju.

Članak 4.

Kategorije podataka

1. Upozorenje o vraćanju uneseno SIS u skladu s člankom 3. ove Uredbe smije sadržavati samo sljedeće podatke:
 - (a) prezimena;
 - (b) imena;
 - (c) imena pri rođenju;
 - (d) prethodno upotrebljavana imena i prezimena te pseudonime;
 - (e) mjesto rođenja;
 - (f) datum rođenja;
 - (g) rod;
 - (h) sva državljanstva koja osoba ima;
 - (i) je li dotična osoba:
 - i. naoružana;
 - ii. nasilna;
 - iii. u bijegu ili je pobjegla;
 - iv. sklona počiniti samoubojstvo;
 - v. prijetnja javnom zdravlju; ili
 - vi. uključena u neku od aktivnosti iz članaka od 3. do 14. Direktive (EU) 2017/541;
 - (j) razlog za upozorenje;
 - (k) tijelo koje je izradilo upozorenje;
 - (l) upućivanje na odluku koja je uzrok upozorenja;
 - (m) mjeru koju treba poduzeti u slučaju pogotka;
 - (n) poveznice s ostalim upozorenjima u skladu s člankom 48. Uredbe (EU) 2018/1861;
 - (o) je li odluka o vraćanju izdana u vezi s državljaninom treće zemlje koji predstavlja prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili nacionalnu sigurnost;
 - (p) vrstu kaznenog djela;
 - (q) kategoriju osobnih isprava osobe;
 - (r) zemlju koja je izdala osobne isprave osobe;
 - (s) broj odnosno brojeve osobnih isprava osobe;
 - (t) datum izdavanja osobnih isprava osobe;
 - (u) fotografije i prikaze lica;
 - (v) daktiloskopske podatke;

- (w) kopiju osobnih isprava, u boji kad god je to moguće;
 - (x) posljednji dan roka za dobrovoljni odlazak, ako je takav rok odobren;
 - (y) je li odluka o vraćanju suspendirana ili izvršenje odluke odgođeno, među ostalim kao rezultat podnošenja žalbe;
 - (z) je li odluci o vraćanju pridodana zabrana ulaska, što čini osnovu za upozorenje o odbijanju ulaska i boravka u skladu s člankom 24. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2018/1861.
2. Podaci iz stavka 1. točaka (a), (f), (j), (l), (m), (x) i (z) čine najmanji skup podataka potrebnih za unošenje upozorenja u SIS. Ostali podaci iz tog stavka također se unose u SIS ako su dostupni.
3. Daktiloskopski podaci iz stavka 1. točke (v) mogu se sastojati od:
- (a) jednog do deset ravnih otisaka prstiju ili jednog do deset valjanih otisaka prstiju dotičnog državljanina treće zemlje;
 - (b) najviše dvaju otisaka dlana ako je riječ o državljanima treće zemlje od kojih je nemoguće uzeti otiske prstiju;
 - (c) najviše dvaju otisaka dlana ako je riječ o državljanima treće zemlje koji podliježu vraćanju kao kaznenopravnoj sankciji ili koji su počinili kazneno djelo na državnom području države članice koja je izdala odluku o vraćanju.

Članak 5.

Tijelo nadležno za razmjenu dopunskih informacija

Ured SIRENE imenovan u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) 2018/1861 osigurava razmjenu svih dopunskih informacija o državljanima trećih zemalja na koje se odnosi upozorenje o vraćanju, u skladu s člancima 7. i 8. te uredbe.

Članak 6.

Pogodci dobiveni na vanjskim granicama prilikom izlaska – potvrda vraćanja

1. U slučaju pogotka o upozorenju o vraćanju koje se odnosi na državljanina treće zemlje koji izlazi s državnog područja država članica preko vanjskih granica države članice, država članica izvršiteljica putem razmjene dopunskih informacija prosljeđuje državi članici izdateljici sljedeće informacije:

- (a) da je državljanin treće zemlje identificiran;
- (b) mjesto i vrijeme provjere;
- (c) da je državljanin treće zemlje napustio državno područje država članica;
- (d) da je državljanin treće zemlje udaljen, ako je to slučaj.

Ako državljanin treće zemlje na kojeg se odnosi upozorenje o vraćanju iziđe s državnog područja država članica preko vanjske granice države članice izdateljice, potvrda o vraćanju šalje se nadležnom tijelu te države članice u skladu s nacionalnim postupcima.

2. Država članica izdateljica bez odgode briše upozorenje o vraćanju nakon što je primila potvrdu o vraćanju. Ako je to primjenjivo, bez odgode se unosi upozorenje o odbijanju ulaska i boravka u skladu s člankom 24. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2018/1861.

3. Države članice svaka tri mjeseca Agenciji Europske unije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde („agencija eu-LISA”) šalju statističke podatke o broju potvrđenih vraćanja i o broju tih potvrđenih vraćanja u kojima je državljanin treće zemlje bio udaljen. Agencija eu-LISA unosi tromjesečne statističke podatke u godišnje statističko izvješće iz članka 16. ove Uredbe. Ti statistički podaci ne sadržavaju osobne podatke.

Članak 7.

Nepoštovanje odluka o vraćanju

1. Po isteku roka za dobrovoljni odlazak naznačenog u upozorenju o vraćanju, uključujući i sva moguća produljenja, CS-SIS automatski obavještuje državu članicu izdateljicu.

2. Ne dovodeći u pitanje postupak iz članka 6. stavka 1., članka 8. i članka 12., država članica izvršiteljica, u slučaju pogotka o upozorenju o vraćanju, putem razmjene dopunskih informacija odmah kontaktira državu članicu izdateljicu kako bi se utvrdile mjere koje treba poduzeti.

Članak 8.

Pogodci dobiveni na vanjskim granicama prilikom ulaska

U slučaju pogotka o upozorenju o vraćanju koje se odnosi na državljanina treće zemlje koji ulazi na državno područje država članica preko vanjskih granica primjenjuje se sljedeće:

- (a) ako je odluci o vraćanju pridodana zabrana ulaska, država članica izvršiteljica, putem razmjene dopunskih informacija, odmah o tome obavješćuje državu članicu izdavateljicu. Država članica izdavateljica odmah briše upozorenje o vraćanju te unosi upozorenje o odbijanju ulaska i boravka u skladu s člankom 24. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2018/1861;
- (b) ako odluci o vraćanju nije pridodana zabrana ulaska, država članica izvršiteljica, putem razmjene dopunskih informacija, odmah o tome obavješćuje državu članicu izdavateljicu kako bi država članica izdavateljica bez odgode izbrisala upozorenje o vraćanju.

Odluku o ulasku državljanina treće zemlje donosi država članica izvršiteljica u skladu s Uredbom (EU) 2016/399.

Članak 9.

Prethodno savjetovanje prije odobravanja ili produljenja boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak

1. Ako država članica razmatra odobrenje ili produljenje boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak državljaninu treće zemlje na kojeg se odnosi upozorenje o vraćanju koje je unijela druga država članica i kojem je pridodana zabrana ulaska, dotične države članice međusobno se savjetuju razmjenom dopunskih informacija, u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) država članica odobravateljica savjetuje se s državom članicom izdavateljicom prije odobravanja ili produljenja boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak;
- (b) država članica izdavateljica na zahtjev za savjetovanje odgovara u roku od deset kalendarskih dana;
- (c) izostanak odgovora u roku iz točke (b) znači da država članica izdavateljica nema prigovora na odobrenje ili produljenje boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak;
- (d) pri donošenju relevantne odluke država članica odobravateljica uzima u obzir razloge za odluku države članice izdavateljice te u skladu s nacionalnim pravom razmatra sve prijetnje koje za javni poredak ili javnu sigurnost može predstavljati prisutnost dotičnog državljanina treće zemlje na državnom području država članica;
- (e) država članica odobravateljica o svojoj odluci obavješćuje državu članicu izdavateljicu; i
- (f) ako država članica odobravateljica obavijesti državu članicu izdavateljicu da namjerava odobriti ili produljiti boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak ili da je odlučila to učiniti, država članica izdavateljica briše upozorenje o vraćanju.

Konačnu odluku o odobravanju boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak državljaninu treće zemlje donosi država članica odobravateljica.

2. Ako država članica razmatra odobrenje ili produljenje boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak državljaninu treće zemlje na kojeg se odnosi upozorenje o vraćanju koje je unijela druga država članica, a kojem nije pridodana zabrana ulaska, država članica odobravateljica bez odgode obavješćuje državu članicu izdavateljicu da namjerava odobriti ili da je odobrila boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak. Država članica izdavateljica bez odgode briše upozorenje o vraćanju.

Članak 10.

Prethodno savjetovanje prije unošenja upozorenja o vraćanju

Ako je država članica donijela odluku o vraćanju u skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive 2008/115/EZ te razmatra unošenje upozorenja o vraćanju koje se odnosi na državljanina treće zemlje koji ima valjanu boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak koju je odobrila druga država članica, dotične države članice međusobno se savjetuju razmjenom dopunskih informacija, u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) država članica koja je donijela odluku o vraćanju obavješćuje o toj odluci državu članicu odobravateljicu;

- (b) informacije razmijenjene u skladu s točkom (a) sadržavaju dostatne detalje o razlozima za odluku o vraćanju;
- (c) država članica odobravateljica na osnovi informacija koje je dobila od države članice koja je donijela odluku o vraćanju razmatra ima li razloga za povlačenje boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak;
- (d) pri donošenju relevantne odluke država članica odobravateljica uzima u obzir razloge za odluku države članice koja je donijela odluku o vraćanju te u skladu s nacionalnim pravom razmatra sve prijetnje koje za javni poredak ili javnu sigurnost može predstavljati prisutnost dotičnog državljanina treće zemlje na državnom području država članica;
- (e) država članica odobravateljica u roku od 14 kalendarskih dana od primitka zahtjeva za savjetovanje obavješćuje državu članicu koja je donijela odluku o vraćanju o svojoj odluci ili, ako joj nije bilo moguće donijeti odluku u tom roku, podnosi obrazloženi zahtjev za iznimno produljenje roka za svoj odgovor za najviše dodatnih 12 kalendarskih dana;
- (f) ako država članica odobravateljica obavijesti državu članicu koja je donijela odluku o vraćanju da boravišna dozvola ili viza za dugotrajni boravak ostaju na snazi, država članica koja je donijela odluku o vraćanju ne unosi upozorenje o vraćanju.

Članak 11.

Naknadno savjetovanje nakon unošenja upozorenja o vraćanju

Ako se pokaže da je država članica unijela upozorenje o vraćanju koje se odnosi na državljanina treće zemlje koji ima valjanu boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak koju je odobrila druga država članica, država članica izdavateljica može odlučiti povući odluku o vraćanju. U slučaju takva povlačenja ona odmah briše upozorenje o vraćanju. Međutim, ako država članica izdavateljica odluči zadržati odluku o vraćanju izdanu u skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive 2008/115/EZ, dotične države članice međusobno se savjetuju razmjenom dopunskih informacija, u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) država članica izdavateljica obavješćuje državu članicu odobravateljicu o odluci o vraćanju;
- (b) informacije razmijenjene u skladu s točkom (a) sadržavaju dostatne detalje o razlozima za upozorenje o vraćanju;
- (c) država članica odobravateljica na osnovi informacija koje je dobila od države članice izdavateljice razmatra ima li razloga za povlačenje boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak;
- (d) pri donošenju svoje odluke država članica odobravateljica uzima u obzir razloge za odluku države članice izdavateljice te u skladu s nacionalnim pravom razmatra sve prijetnje koje za javni poredak ili javnu sigurnost može predstavljati prisutnost dotičnog državljanina treće zemlje na državnom području država članica;
- (e) država članica odobravateljica u roku od 14 kalendarskih dana od primitka zahtjeva za savjetovanje obavješćuje državu članicu izdavateljicu o svojoj odluci ili, ako joj nije bilo moguće donijeti odluku u tom roku, podnosi obrazloženi zahtjev za iznimno produljenje roka za svoj odgovor za najviše dodatnih 12 kalendarskih dana.
- (f) ako država članica odobravateljica obavijesti državu članicu izdavateljicu da boravišna dozvola ili viza za dugotrajni boravak ostaju na snazi, država članica izdavateljica odmah briše upozorenje o vraćanju.

Članak 12.

Savjetovanje u slučaju pogotka koji se odnosi na državljanina treće zemlje koji ima valjanu boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak

Ako je država članica naišla na pogodak o upozorenju o vraćanju koje je unijela država članica u pogledu državljanina treće zemlje koji ima valjanu boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak koju je izdala druga država članica, dotične države članice međusobno se savjetuju razmjenom dopunskih informacija, u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) država članica izvršiteljica obavješćuje državu članicu izdavateljicu o situaciji;
- (b) država članica izdavateljica pokreće postupak utvrđen u članku 11.;
- (c) država članica izdavateljica obavješćuje državu članicu izvršiteljicu o ishodu nakon savjetovanja.

Članak 13.

Statistički podaci o razmjeni informacija

Države članice jednom godišnje dostavljaju agenciji eu-LISA statističke podatke o razmjenama informacija provedenima u skladu s člancima od 8. do 12. te o slučajevima u kojima rokovi predviđeni u tim člancima nisu bili ispoštovani.

Članak 14.

Brisanje upozorenja

1. Uz članak 6. i članke od 8. do 12., upozorenja o vraćanju brišu se kada nadležno tijelo povuče ili poništi odluku na temelju koje je upozorenje uneseno. Upozorenja o vraćanju brišu se i ako dotični državljanin treće zemlje može pokazati da je napustio državno područje država članica u skladu s odgovarajućom odlukom o vraćanju.
2. Upozorenja o vraćanju o osobi koja je stekla državljanstvo neke države članice ili bilo koje države čiji državljani imaju pravo na slobodno kretanje na temelju prava Unije brišu se čim država članica izdavateljica sazna da je dotična osoba stekla takvo državljanstvo ili je u skladu s člankom 44. Uredbe (EU) 2018/1861 o tome obaviještena.

Članak 15.

Prijenos osobnih podataka trećim zemljama u svrhu vraćanja

1. Odstupajući od članka 50. Uredbe (EU) 2018/1861, podaci iz članka 4. stavka 1. točaka (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h), (q), (r), (s), (t), (u), (v) i (w) ove Uredbe i s njima povezane dopunske informacije mogu se prenijeti ili staviti na raspolaganje trećoj zemlji uz suglasnost države članice izdavateljice.
2. Prijenos podataka trećoj zemlji obavlja se u skladu s relevantnim odredbama prava Unije, a posebno odredbama o zaštiti podataka, uključujući poglavlje V. Uredbe (EU) 2016/679, u skladu sa sporazumima o ponovnom prihvatu ako je primjenjivo te u skladu s nacionalnim pravom države članice koja prenosi podatke.
3. Prijenosi podataka trećoj zemlji obavljaju se samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) podaci se prenose ili stavljaju na raspolaganje samo u svrhu identifikacije i izdavanja osobne ili putne isprave državljaninu treće zemlje s nezakonitim boravkom s ciljem njegova vraćanja;
 - (b) dotični državljanin treće zemlje obaviješten je o tome da se njegovi osobni podaci i dopunske informacije mogu dijeliti s tijelima treće zemlje.
4. Prijenosima osobnih podataka trećim zemljama na temelju ovog članka ne dovode se u pitanje prava podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu i korisnika međunarodne zaštite, osobito u pogledu zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja i zabrane otkrivanja ili dobivanja informacija utvrđene u članku 30. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
5. Podaci obrađeni u SIS-u i s njima povezane dopunske informacije koje su razmijenjene na temelju ove Uredbe ne stavljaju se na raspolaganje trećoj zemlji ako je izvršenje odluke o vraćanju bilo suspendirano ili odgođeno, među ostalim kao rezultat podnošenja žalbe, zbog toga što bi se takvim vraćanjem kršilo načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja.
6. Primjena Uredbe (EU) 2016/679, među ostalim i u pogledu prijenosa osobnih podataka trećim zemljama na temelju ovog članka, a osobito uporaba, proporcionalnost i nužnost prijenosa na temelju članka 49. stavka 1. točke (d) te uredbe, podložni su praćenju koje obavljaju neovisna nadzorna tijela iz članka 51. stavka 1. te uredbe.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 180, 29.6.2013., str. 60.).

Članak 16.**Statistički podaci**

Agencija eu-LISA izrađuje dnevne, mjesečne i godišnje statističke podatke, izražene pojedinačno za svaku državu članicu i ukupno, u pogledu broja upozorenja o vraćanju unesenih u SIS. Ti statistički podaci uključuju podatke iz članka 4. stavka 1. točke (y), broj obavijesti iz članka 7. stavka 1. i broj izbrisanih upozorenja o vraćanju. Agencija eu-LISA izrađuje statističke podatke o podacima koje dostavljaju države članice u skladu s člankom 6. stavkom 3. i člankom 13. Ti statistički podaci ne sadržavaju osobne podatke.

Ti statistički podaci uvrstavaju se u godišnje statističko izvješće predviđeno u članku 60. stavku 3. Uredbe (EU) 2018/1861.

Članak 17.**Nadležna tijela koja imaju pravo na pristup podacima u SIS-u**

1. Pristup podacima u SIS-u i pravo na pretraživanje takvih podataka imaju isključivo nacionalna nadležna tijela iz članka 34. stavaka 1., 2. i 3. Uredbe (EU) 2018/1861.
2. Europol u okviru svojeg mandata ima pravo na pristup podacima u SIS-u i njihovo pretraživanje u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) 2018/1861 u svrhu potpore mjerama nadležnih tijela država članica kao i jačanja tih mjera te u svrhu njihove međusobne suradnje na sprječavanju i suzbijanju krijumčarenja migranata i olakšavanja nezakonitih migracija.
3. Članovi timova iz članka 2. točaka 8. i 9. Uredbe (EU) 2016/1624 u okviru svojeg mandata imaju pravo na pristup podacima u SIS-u i njihovo pretraživanje u skladu s člankom 36. Uredbe (EU) 2018/1861 u svrhu provedbe granične kontrole, zaštite državne granice i operacija vraćanja putem tehničkog sučelja koje uspostavlja i održava Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu.

Članak 18.**Ocjenjivanje**

Komisija ocjenjuje primjenu ove Uredbe u roku od dvije godine od dana početka njezine primjene. Tim se ocjenjivanjem obuhvaća procjena mogućih sinergija između ove Uredbe i Uredbe (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 19.**Primjenjivost odredaba Uredbe (EU) 2018/1861**

Ako ovom Uredbom nije drukčije utvrđeno, odredbe o unosu, obradi i ažuriranju upozorenja, o odgovornostima država članica i agencije eu-LISA, uvjetima za pristup upozorenjima i roku za njihovo preispitivanje, obrađivanju podataka, zaštiti podataka, odgovornosti i praćenju te statističkim podacima, kako su utvrđene u člancima od 6. do 19., članku 20. stavcima 3. i 4., člancima 21., 23., 32. i 33., članku 34. stavku 5. i člancima od 38. do 60. Uredbe (EU) 2018/1861, primjenjuju se na podatke koji se unose u SIS i u njemu obrađuju u skladu s ovom Uredbom.

Članak 20.**Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od datuma koji odredi Komisija u skladu s člankom 66. stavkom 2. Uredbe (EU) 2018/1861.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011 (SL L 327, 9.12.2017., str. 20.).

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. studenoga 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

K. EDTSTADLER
